

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	654-01-82
Дата	24 / 06 2016 г.

**ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА**

13
12

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 73, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасяме проект на Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс.

Молим, законопроектът да бъде представен за разглеждане и приемане съгласно установения ред.

София, 15 юни 2015 г. Вносител:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект!

ЗАКОН

за

изменение и допълнение на Наказателния кодекс

(обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 97 от 1995 г.; изм., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г. – бр. 120 от 1997 г.; изм., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 98 от 2000 г.; изм., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г., бр. 59, 75 и 102 от 2006 г., бр. 38, 57, 64, 85, 89 и 94 от 2007 г., бр. 19, 67 и 102 от 2008 г., бр. 12, 23, 27, 32, 47, 80, 93 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 32 от 2010 г., бр. 33 и 60 от 2011 г., бр. 19, 20 и 60 от 2012 г., бр. 17, 61 и 84 от 2013 г., бр. 19, 53 и 107 от 2014 г., бр. 14 и 24 от 2015 г.)

§ 1. В т. 2 на ал. 2 от чл. 79 след думите „в периода от 9 септември 1944 г. до 10 ноември 1989 г.“ се поставя запетая и се добавя изразът „**като акт на преследване по политически, социални, расови, етнически или религиозни причини,**“. Така измененият текст на т. 2 от ал. 2 на чл. 79 от НК да се чете:

„2. тежки престъпления по глава втора, раздел I, раздел II, раздел IV и раздел V; глава трета, раздел I, раздел II и раздел III; глава единадесета, раздел III от особената част на Наказателния кодекс, извършени в периода от 9 септември 1944 г. до 10 ноември 1989 г., като акт на преследване по политически, социални, расови, етнически или религиозни причини, от членове на ръководни органи на Българската

комунистическа партия, както и от трети лица, на които са възложени ръководни длъжности или партийни функции.”

Вносител:

МОТИВИ *

Това допълнение към т. 2 от ал. 2 на чл. 79 от НК пояснява безспорната връзка между т. 2 и т. 1, а именно че и двете се отнасят за престъпления против човечеството. На 21. 05. 1969 г. Народна Република България е ратифицирала Convention on the Non-Applicability of Statutory Limitations to War Crimes and Crimes Against Humanity, G.A. res. 2391 (XXIII), annex, 23 U. N. GAOR Supp. (No. 18) at 40, U. N. Doc A/7218(1968), влязла в сила на 11. 11 .1980 г. Тази конвенция в чл. 1 автоматично отменя давността на престъпления срещу човечеството „независимо от датата на извършването им”, като изрично препраща към Хартата на Международния трибунал в Нюрберг, в чиито чл. 6, т. С изрично са включени и преследвания на политическа основа, чиито извършители са действали „whether as individuals or as members of organizations”(лично или като членове на организации). В контекста на горното, след като текстът на ал. 7 от чл. 31 на Конституцията на Република България е приет след ратификацията на цитираната Конвенция, той не може да не държи сметка за смисъла, който наказателното право влага в понятието „престъпления против човечеството”. В тази връзка по своето естество престъпленията, изброени в ал. 2 на чл. 79 от НК, независимо дали за тях са предвидени квалифицирани състави, респективно квалифицирани наказания, са такива, че се вписват в понятието „престъпления против човечеството”. Поради това предложеното допълнение следва да разсее всякакви съмнения относно волята на законодателя, визираните състави, във връзка със специфичната характеристика на деянията, извършени от дейци на комунистическия режим, да се смятат за престъпления против човечеството, още повече, че действащ български закон обявява комунистическия режим за престъпен.

Вносител:

*В мотивите е използвано особеното мнение на конституционен съдия Филип Димитров по определение от 10.03.2016 г. по к.д. 13/2015 л.